

הקערה הקטנה

פילה ב. באוומן 1904

היה הייתה פעם קערה קטנה וחומה, שעמדה בכוננית בין קערות אחרות.

היו שם קערות גדולות וקערות קטנות וקערה עם פסי זהב יפהפיים, ובצדה ציורי ורדים, שנראו כאילו ממשים. הייתה קערה שעל שפתיה נראו סיגליות, כאילו ילדה קטנה שמה אותם על הכובע שלה. והייתה גם קערית אחת רחבה ושטוחה, צבועה בצבעים כפי שנראים בשמיים כאשר השמש שוקעת. ועל הקערה צוירה רועה קטנה בכובע רחב שוליים ושמלה כחולה נהדרת, ועיניה תמיד חייכו.

אכן כולן היו קערות מאוד יפות מלבד הקערה הקטנה החומה, שלא יכלה להיות שום דבר אחר אלא קערה קטנה, גסה וחומה, אפילו בלי פרח אחד קטן מצוייר עליה.

היא הייתה כה מבוישת שלא העזה לדבר, אלא רק פעם, כשהעוזרת שטיפלה בכלי חרסינה שמה לידה קנקן יפה קטן, כל כך קרוב שהוא נגע בה. ואז היא

העזה לשאול מדוע הרועה תמיד מחייכת ולמה מדי פעם מוציאים קערות אחרות מהכוננית, והיא עצמה תמיד נשארת במקומה. הקנקן הקטן הסביר לקערה הקטנה שהרועה מחייכת תמיד כי היא מאושרת. זאת כי כל בוקר מביאים אותה לחדר מלא שמש, ושם קלריטה אוכלת את דייסת החלב שלה מהקערה הזו. ואז הקערה החומה אזרה אומץ ואמרה בקול רם, כך שכולם שמעו "ולמה לא באים לקחת אותי לפעמים, כפי שלוקחים את הקערה עם הרועה ואת קערת הסיגליות וכל היתר?"

והקנקן הקטן ענה, כי הוא היה טוב-לב "כי עדיין לא צריכים אתך. אולי פעם יצטרכו. ואז תבוא העוזרת ותיקח אתך."

"ואז אראה את קלריטה?" שאלה הקערה הקטנה בשמחה. אך לפני שהקנקן יכול היה לענות, כל יתר הקערות פרצו בצחוק גדול עד שמדפי הכוננית רעדו והעוזרת קראה "איזו רוח חזקה נושבת!" "אה" קראה קערת הורדים "את תמיד תישארי על מדף הכוננית. את מכוערת מדי כדי שירצו להשתמש בך. את רואה את פרחי הורדים על צדי? קלריטה אוהבת אותם. פעם ישבתי שעה שלמה על שולחנה והחזקתי לה

בסוכריות."

"ואני" קראה הקערה עם פסי זהב "הייתי לידה בארוחת צהריים והחזקתי מים שבהם היא טבלה את אצבעותיה הוורודות" והיא צחקה בלעג "היא אוהבת דברים יפים, היא לעולם לא תביט עליך."

"אכן כך" אמרה קערת הסיגליות "אני מופתעת שבכלל שמו אתך כאן. פעם, במשך שעה הייתי בחדרה של קלריטה ושמרתי על סיגליות בשבילה."

"כן, והפכו אותך" אמרה צנצנת גבוהה "וזה מראה שלא נועדת להחזיק פרחים."

אך הקערה החומה הקטנה ישבה בשקט והייתה עצובה מאוד. היא ידעה עכשיו מדוע מחזיקים אותה כאן בכוננית כל כך הרבה זמן, לא מוציאים אותה ולא זקוקים לה. אילו רק הייתה יפה! והיא רצתה להעלם ולא לחזור יותר, כי לעולם לא יכלו לאהוב אותה ולא להשתמש בה.

היא כנראה איחלה זאת לעצמה בקול רם, כי קערת הרועה, שכולם שמעו בקולה, אמרה אליה בנועם "אל תתעצבי, קערה קטנה חומה. קלריטה אוהבת דברים יפים אבל היא אוהבת גם דברים שמושניים, ואם היא תראה אתך, היא תאהב אתך. רק תהיה סבלנית וחכי."

עברו ימים. כל בוקר קערת הרועה יצאה מהכוננית וחזרה כשהיא נראית שמחה יותר. ומדי פעם הוציאו גם את קערת הסיגליות וקערת הורדים והחזירו אותן למקומן, מלאות, צער לי לומר, גאוה ומתרברבות ואומרות דברים לא נעימים לקערה הקטנה החומה.

יום אחד באה העוזרת ומהר הורידה את הקנקן מהמדף. והקנקן, שתמיד שמע הכל היה מלא צפייה והתרגשות. היה זה יום הולדת לקלריטה, אמר, וליד מקומה על השולחן הניחו שישה יקינטונים יפים. והוא בטוח שברגע שקלריטה תראה אותם היא תחפש צנצנת מתאימה כדי לשים אותם בה.

"חבל" נאנחה קערת הרועה, אילו רק הייתי עמוקה יותר, היו לוקחים אותי. תחשבו רק איזו אושר זה להחזיק בפרחי יום ההולדת של קלריטה. "האם היקינטונים סגולים?" שאלה קערת הסיגליות "בוודאי יש לי סיכוי שיבחרו בי, כי צבעים שלי וצורתי מתאימים."

"את! באמת!" קראה הצנצנת הגבוהה "אף אחת מהן לא מתאימה להחזיק פרחים. אפשר לחשוב שקלריטה תבחר את הקערה המכוערת החומה, השותקת שם בפינה!"

אך אף אחד לא ענה כי באותו הרגע הדלת נפתחה והקערה החומה הקטנה ראתה ילדה קטנה, עם שערות זהב, יפה יותר מאשר היא חלמה עליה אי-פעם. שפתיה חייכו יותר מאלה של הרועה ועיניה היו כמו אגמי מים צלולים.

היא החזיקה את פרחיה בעדינות והסתכלה על הקערות בכוננית.. נגעה בקערת הפרח הורד ואחר כך.. והקערה הקטנה החומה התחילה ממש לרעוד מאושר, כי קלריטה הביטה ישר עליה ואמרה "הו, הנה קערה חומה קטנה, יקרה כזו, אמא, היא בדיוק מתאימה לפרחים שלי. היא עמוקה וחזקה וכבדה שלא ניתן להפיל אותה. למה עוד לא ראיתי אתך אף פעם, קערה קטנה חומה? את תחזיקי פרחים שלי כל הקיץ!" הרבה זמן אחר כך, הקערה הקטנה החומה, מלאה פרחים, כמו כל הזמן עכשיו, עמדה על שולחן ארוחת הבוקר של קלריטה, ליד קערת הרועה. "קערת הרועה היקרה" היא לחשה "אני אוהבת אותך כי תמיד התייחסת אלי יפה כאשר איש לא רצה אותי." וקערת הרועה לחשה בחזרה "האם לא אמרתי לך שעדיף להחזיק דברים יפים מאשר להיות יפה בחוץ?" והרועה חייכה יפה יותר מאשר אי-פעם.